

Veškerí ostatní výrobci smějí z celého obdrženého množství lihu vyráběti toliko 40proc. tuzemský rum, aneb 22proc. výčepní kořalku.

§ 13.

Přejímací ceny za surový líh, ve kterých zahrnuta jest doprava z lihovaru na nejbližší stanici, pokud se týče doprava povozem do nejbližší rafinerie stanoví se pro výrobní období 1919/20 takto:

a) Cena přejímací za líh kontingentovaný vyrobený v lihovarech hospodářských obnáší průměrně . . . . . K 600.—; za exkontingentní líh jest cena o K 20.— nižší.

Ceny tyto platí se Družstvu hospodářských lihovarů pro prodej lihu v Praze, jako organizaci hospodářských lihovarů, která veškerý styk s hospodářskými lihovary v Československé republice pro Československou komisi lihovou sprostředkuje. Družstvo hospodářských lihovarů pro prodej lihu v Praze určí v dohodě s Československou komisí lihovou výši cen za líh bramborový, řepný a melasový, a sčítuje tyto s dodavateli.

b) Cena přejímací za líh vyrobený v průmyslových lihovarech obnáší . . . . . K 370.—

Za líh, vyrobený v těchto lihovarech ze řepy, jest Československá komise lihová oprávněna přejímací cenu přiměřeně snížit.

Všecky shora uvedené ceny přejímací rozumějí se za 1 hl absolutní.

Československá komise lihová jest oprávněna při dodávce surového lihu na tyto ceny zatím vypláceti přiměřenou zálohu; zbytek doplatí dodavateli po konečném vyúčtování po uplynutí výrobního období.

Československá komise lihová jest též oprávněna po uplynutí výrobního období shora uvedené ceny přejímací nejvýše o 10 procent zvýšiti.

§ 14.

Dozorem nad dodržováním ustanovení paragrafů 8 až 12 u výrobců, prodavačů a výčepníků zboží označeného v uvedených paragrafech pověřeny jsou finanční orgány.

Výrobci, prodavači a výčepníci zboží významného v těchto paragrafech jsou povinni, aby finančním orgánům dovolili vstoupiti do výrobních i prodejních místností, dále aby připustili vzetí vzorků z pohotových zásob, jakož i nahlédnutí do svých obchodních knih a záznamů.

Náklady s těmito úředními výkony spojené nese výrobce, po případě prodavač neb výčepník, pokud bude úředně prokázáno, že nevyhověl ustanovením tohoto nařízení.

§ 15.

Přestupky tohoto nařízení, pokud dle platných zákonů nepodléhají vyšším trestům, trestají politické okresní úřady pokutou až do K 2000.— aneb vězením až do 6 měsíců.

§ 16.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení pro celé území republiky Československé. Zároveň zrušují se nařízení bývalého rakouského úřadu pro výživu lidu ve shodě s ministerstvem financí ze dne 11. dubna 1917, č. 162 ř. z., a nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. dubna 1919, č. 206 Sb. z. a n.

§ 17.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí a ministr pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.

Klofáč v. r.

Prášek v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Heidler v. r.

Houdek v. r.

Dr. Beneš v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Franke v. r.

Staněk v. r.

Habrman v. r.

Dr. Winter v. r.

Hampl v. r.

Čís 128.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. února 1920,

kterým se upravují poměry a denní platy (denní mzdy) výpomocných sluhů u státních úřadů a ústavů a stanoví normální obnosy, jež tvoří základ při vyměřování zaopatřovacích platů.

Na základě čl. X. zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., jímž se upravují poměry státních zaměstnanců, jakož i zaměstnanců v podnicích a fondech státem spravovaných se nařizuje:

§ 1.

Nařízením veškerého ministerstva z 25. ledna 1914, č. 22 ř. z., stanovené stupnice denních platů (denních mezd) plně zaměstnaných výpomocných sluhů u státních úřadů a ústavů se zrušují a nahraží těmito stupnicemi:

I.

U výpomocných sluhů u státních úřadů a ústavů mimo poštovní a telegrafní úřady:

Při služební době	V Praze a předměstích pražských dosud do I. tř. zařaděných	V ostatních místech		
		I. a II.	III.	IV.
		třídy místních přídavků		
k o r u n				
do 3 let	7·20	7—	6·80	6·60
přes 3 „ 6 „	7·80	7·60	7·40	7·20
„ 6 „ 9 „	8·40	8·20	8—	7·80
„ 9 „ 12 „	9—	8·80	8·60	8·40
„ 12 „ 15 „	9·60	9·40	9·20	9—
„ 15 „ 18 „	10·20	10—	9·80	9·60
„ 18 let	10·80	10·60	10·40	10·20

II.

U stálých výpomocných sluhů poštovních a telegrafních úřadů:

Při služební době	V Praze a předměstích pražských dosud do I. tř. zařaděných	V ostatních místech		
		I. a II.	III.	IV.
		třídy místních přídavků		
k o r u n				
do 1 roku	7—	6·80	6·60	6·40
přes 1 rok až do 3 let	7·20	7—	6·80	6·60
přes 3 léta až do 5 let	7·80	7·60	7·40	7·20
přes 5 let	8·40	8·20	8—	7·80

III.

U dočasně přijatých výpomocných sluhů poštovních a telegrafních úřadů:

Při služební době	V Praze a předměstích pražských dosud do I. tř. zařaděných	V ostatních místech		
		I. a II.	III.	IV.
		třídy místních přídavků		
k o r u n				
do 1 roku	6·80	6·60	6·40	6·30
přes 1 rok až do 3 let	7—	6·80	6·60	6·50
přes 3 léta až do 5 let	7·60	7·40	7·20	7·10
přes 5 let	8·20	8—	7·80	7·70

§ 2.

Výpomocní sluhové, na něž se vztahují ustanovení tohoto nařízení a kteří byli před účinností jeho ustanovení a dle dosavadních předpisů dosáhli určitého stupně platového, budou přeřazeni do téhož stupně podle tohoto nařízení, při čemž se jim započítá doba v tomto stupni ztrávená pro postup do požitků nejbližší vyššího stupně, aniž se jim však započítá doba, o kterou ztrávili déle v dosavadním stupni, do dalšího postupu.

§ 3.

Definitivními úředními sluhy nebo zřízenci jmenují se trvale ustanovení a plně zaměstnaní výpomocní sluhové neb provisorně přijatí výpomocní sluhové a jim na roveň postavení zřízenci státních úřadů, ústavů a podniků, jakmile dovršili 5 roků skutečné výpomocné sluhovské a jí na roveň postavené služby, jestliže splnili všeobecné podmínky stanovené zákonem ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z.

Takto jmenovaní definitivní úřední sluhové budou zařazeni do onoho stupně platového, který vyplyne ze započítání služebních let dle ustanovení § 2 zákona ze dne 13. května 1919, č. 252 Sb. z. a n., aniž se však po provedeném zařazení započítá doba převyšující postupovou lhůtu druhého případně třetího dosaženého stupně platového pro postup do požitků příštího vyššího stupně.

§ 4.

V § 2 nařízení veškerého ministerstva z 25. ledna 1914, č. 22 ř. z., obsažená stupnice normálních obnosů, jež tvoří základ při vyměřování zaopatřovacích požitků výpomocných sluhů se zrušuje a nahrazuje touto stupnicí:

Při denním platu				Nor- mální částka
V Praze a předně- stích pražských dosud do I. tř. zařazených	v místech			
	I. a II.	III.	IV.	
k o r u n				
9.—	8.80	8.60	8.40	2150 K
9.60	9.40	9.20	9.—	2350 „
10.20	10.—	9.80	9.60	2550 „
10.80	10.60	10.40	10.20	2750 „

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. září 1919.

§ 6.

Provedením jeho pověřují se veškerá ministerstva.

Dr. Veselý v. r.,

v zastoupení min. předsedy.

Dr. Beneš v. r.

Soultág v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Prášek v. r.

Staněk v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.

Hampl v. r.

Čís. 129.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. února 1920,

kterým se mění vládní nařízení ze dne 29. října 1919, čís. 576 Sb. z. a n., o lněném semínku.

§ 1.

První odstavec § 8 vládního nařízení ze dne 29. října 1919, čís. 576 Sb. z. a n., o lněném semínku se pozměňuje v následující znění:

Přejímací cena činí 500 K za 100 kg čisté váhy zdravého, suchého, co nejlépe vyčištěného, prima lněného semínka, které by se bez přečištění hodilo k osevu a které vykazuje aspoň 90% čistoty a 80% klíčivosti, tedy užitou hodnotu aspoň 80.5%, na místě železniční stanice, místu uschování zásob nejbližší ležící.

§ 2.

Nařízení toto, jehož provedením pověřuje se ministr zemědělství ve shodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností, nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Veselý v. r., v zast. min. předsedy

Dr. Beneš v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Staněk v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Franke v. r.

Soultág v. r.

Prášek v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Winter v. r.

Houdek v. r.

Hampl v. r.